

Věc T-346/06 R

Industria Masetto Schio Srl (IMS)

v.

Komise Evropských společenství

„Předběžné opatření – Návrh na odklad vykonatelnosti – Směrnice 98/37/ES –
Přípustnost – *Fumus boni iuris* – Naléhavost – Vážení proti sobě stojících zájmů“

Usnesení předsedy Soudu ze dne 7. června 2007 II - 1786

Shrnutí usnesení

1. *Předběžné opatření – Podmínky přípustnosti – Prima facie přípustnost žaloby v hlavním řízení*
(Články 242 ES a 243 ES; jednací řád Soudu, čl. 104 odst. 2)
2. *Předběžné opatření – Podmínky přípustnosti – Prima facie přípustnost žaloby v hlavním řízení*
(Články 242 ES a 243 ES; jednací řád Soudu, čl. 104 odst. 2; Směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/37, čl. 2 odst. 1 a čl. 7 odst. 1 a 2)

3. *Předběžné opatření – Podmínky přípustnosti – Prima facie přípustnost žaloby v hlavním řízení*

(Článek 230 čtvrtý pododstavec ES, články 242 ES a 243 ES; směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/37 čl. 2 odst. 1 a čl. 7 odst. 2)

4. *Předběžné opatření – Odklad vykonatelnosti – Podmínky přiznání – Naléhavost – Vážná a nenapravitelná újma*

(Článek 242 ES; jednací řád Soudu, čl. 104 odst. 2)

1. Aby návrh na odklad vykonatelnosti aktu nebyl prohlášen za nepřipustný, je nutné, aby navrhovatel prokázal existenci určitých skutečností umožňujících *prima facie* dospět k závěru o přípustnosti žaloby ve věci samé, na níž se zakládá jeho návrh na předběžné opatření, s cílem zabránit navrhovateli, aby prostřednictvím předběžného opatření mohl dosáhnout odkladu vykonatelnosti aktu, jehož zrušení bude následně soudem Společenství zamítnuto, neboť jeho žaloba v hlavním řízení bude prohlášena za nepřipustnou. Takové posouzení přípustnosti žaloby v hlavním řízení je vzhledem k naléhavosti řízení o předběžném opatření nutně souhrnné. V rámci návrhu na předběžné opatření může být totiž přípustnost žaloby v hlavním řízení hodnocena pouze na *prima facie* základě, přičemž cílem je posoudit, zda navrhovatelka předložila dostatečné skutečnosti pro *a priori* odůvodnění závěru, že přípustnost žaloby v hlavním řízení není možno vyloučit. Soudce příslušný pro rozhodování o předběžných opatřeních může prohlásit tento návrh za nepřipustný pouze tehdy, pokud lze zcela vyloučit přípustnost žaloby v hlavním řízení. Jinak by totiž rozhodnutí o přípustnosti ve stadiu projednávání návrhu na předběžné opatření, pokud by přípustnost této žaloby nebyla *prima facie* zcela vyloučena, znamenalo

předjímání rozhodnutí Soudu při rozhodování v hlavním řízení.

(viz body 31–33)

2. S ohledem na systematiku a účel směrnice 98/37 o sbližování právních předpisů členských států týkajících se strojních zařízení se na první pohled zdá, že Komise má povinnost, a nikoliv pouhou možnost na základě ustanovení článku 7 směrnice rozhodnout o vnitrostátním opatření, které jí bylo oznámeno. Rovněž se *prima facie* zdá, že Komise je povinna rozhodnout nikoliv o návrhu opatření,

ale o vnitrostátním opatření přijatém členským státem, v jehož důsledku dochází k omezení volného pohybu dotčených strojních zařízení.

právně závazné účinky pro výrobce strojních zařízení dotčených tímto aktem.

(viz body 39–40, 42)

Mimoto na základě ustanovení čl. 2 odst. 1 téže směrnice členské státy přijmou všechna nezbytná opatření, aby strojní zařízení nebo bezpečnostní součásti, na něž se vztahuje tato směrnice, mohly být uváděny na trh a do provozu pouze tehdy, neohrozí-li zdraví a bezpečnost osob, případně domácích zvířat nebo majetku.

3. V případě, kdy je akt Společenství orgánem určen členskému státu, jestliže je jednání členského státu k výkonu tohoto aktu automatické povahy nebo jestliže jsou následky dotčeného aktu jednoznačné, tento akt se tak bezprostředně dotýká jakékoli osoby dotčené tímto jednáním. Jestliže naopak akt ponechává členskému státu možnost jednat, či nejednat, nebo mu neukládá jednat v určitém smyslu, dotčené osoby se bezprostředně nedotýká samotný akt, ale konání, či nečinnost členského státu.

Soudce příslušný pro rozhodování o předběžných opatřeních tudíž nemůže vyloučit, že zjištění Komise o odůvodněnosti vnitrostátního opatření přijatého členským státem na základě čl. 7 odst. 1 uvedené směrnice a sdělení této informace ostatním členským státům v souladu s čl. 7 odst. 2 uvedené směrnice podstatným způsobem mění právní postavení výrobce strojních zařízení dotčených aktem Komise tím, že brání tomu, aby tato strojní zařízení mohla být uvedena na trh nebo do provozu na trhu členských států, kterým je tento akt určen. Nelze tedy *prima facie* vyloučit, že akt Komise může mít

Jsou-li členské státy adresáty aktu, kterým je Komise na základě čl. 7 odst. 2 směrnice 98/37 o sbližování právních předpisů členských států týkajících se strojních zařízení uvědomuje, že vnitrostátní opatření zákazu uvádění na trh nebo do provozu některých strojních zařízení je odůvodněné nebo částečně odůvodněné, *prima facie* se zdá, že dané členské státy mohou pouze zakázat uvedení na trh nebo do provozu strojních zařízení dotčených aktem Komise, kterým se prohlašuje vnitrostátní opa-

tření za odůvodněné. *Prima facie* se totiž zdá, že nutnost přijmout taková opatření posuzuje Komise, přičemž členské státy mají následně povinnost přijmout nezbytná opatření, která z takového zjištění vyplývají, tedy stáhnout z trhu strojní zařízení a neumožnit jejich uvádění na trh či uvedení do provozu, pokud ohrožují zdraví a bezpečnost osob, v souladu s čl. 2 odst. 1 směrnice. Není tedy vyloučeno, že členské státy *prima facie* nedisponují žádným prostorem pro uvážení, jsou-li adresáty takového aktu.

vztahuje na strojní zařízení, která žalobkyně vyrábí.

(viz body 50–52, 56–57)

Krom toho, je-li pravda, že jiné subjekty než adresát mohou uplatňovat, že jsou daným rozhodnutím osobně dotčeny pouze tehdy, jestliže je toto rozhodnutí zasahuje z důvodu určitých vlastností, které jsou pro ně zvláštní, nebo faktické situace, která je vymezuje vzhledem ke všem ostatním osobám, a tím je individualizuje způsobem obdobným tomu, jakým by byl individualizován adresát rozhodnutí, nelze *prima facie* vyloučit, že se daný akt Komise žalobkyně osobně dotýká, neboť se výslovně a výhradně

4. V rámci řízení o předběžném opatření musí být naléhavost posouzena vzhledem k nutnosti předběžně rozhodnout, aby nebyla způsobena vážná a nenapravitelná újma účastníkovi řízení, který o předběžné opatření žádá. Ačkoliv finanční újma nemůže být s výjimkou mimořádných okolností považována za nenapravitelnou nebo i jen za obtížně napravitelnou, jelikož může být předmětem následného finančního vyrovnání, předběžné opatření je odůvodněné, pokud se jeví, že při neexistenci tohoto opatření by se žalobkyně před vydáním rozsudku, kterým se končí řízení v hlavním řízení, ocitla v situaci ohrožující její existenci. Hrozba újmy nemusí být prokázána s absolutní jistotou, ale stačí, zvláště pokud způsobení újmy závisí na tom, že nastanou veškeré faktory, aby byla předvídatelná s dostatečnou mírou pravděpodobnosti.

Rozhodnutí Komise, které je na první pohled předurčeno, aby všem členským

státům uložilo přijmout opatření omezující obchod, jako například opatření zakazující uvádění na trh a do provozu některých strojních zařízení z důvodu nebezpečí, které představují pro zdraví a bezpečnost osob, může představovat zásah do pověsti podniku, který tato strojní zařízení vyrábí. Škodlivý charakter takového zásahu musí být v důsledku toho uznán. Takový zásah do obchodní pověsti podniku a do pověsti bezpečnosti jeho výrobků mu totiž může způsobit újmu, která je z důvodu svého obtížně vyčíslitelného charakteru obtížně napravitelná. Taková újma může být kromě toho kvalifikována jako vážná, neboť dané rozhodnutí může mít účinky ve všech členských státech, a v důsledku toho na všech trzích, na kterých navrhovatelka působí, a nikoliv pouze na jednom z nich. Takový zásah do její pověsti může mít nenapravitelné následky pro její výrobu jak

v dotčeném odvětví, tak v ostatních odvětvích její činnosti, a v důsledku toho pro její celkovou finanční situaci. Nebezpečí, že se brzy dostane do úpadku, se tudíž nezdá zcela hypotetické, ale je naopak předvídatelné s dostatečnou mírou pravděpodobnosti.

S ohledem na uvedené okolnosti může výkon uvedeného rozhodnutí Komise způsobit podniku žalobkyně vážnou a nenapravitelnou újmu tím, že ohrozí její existenci, takže naléhavost požadovaných opatření se jeví nezpochybnitelná.

(viz body 121–123, 136–137,
142–144, 146)